

بلایی که والدین هلیکوپتری سر استقلال فرزندشان می آورند

نظرسنجی جدید نشان می‌دهد در حالی که اکثر والدین می‌گویند که با دادن استقلال به فرزندانشان خود موافق هستند...

نظرسنجی جدید نشان می‌دهد در حالی که اکثر والدین می‌گویند که با دادن استقلال به فرزندانشان خود موافق هستند، بسیاری از آنها بچه‌های خود را کنترل می‌کنند. والدین هلیکوپتری به والدینی گفته می‌شود که بیش از حد درگیر زندگی فرزندانشان هستند و اجازه انجام کاری را به آن‌ها نمی‌دهند، مخصوصاً در دوران تحصیل.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از هلت دی حدود 84 درصد از والدین کودکان 9 تا 11 ساله می‌گویند زمانی برای اینکه بدون باشند نظارت خوب است، اما کمتر از 6 نفر از هر 10 نفر به فرزندانشان اجازه می‌دهند نیم ساعت در خانه تنها بماند.

در همین حال، تقریباً سه چهارم از والدین بچه‌های کوچک‌تر می‌گویند که سعی می‌کنند به فرزندانشان اجازه دهند کارها را به تنهایی انجام دهند، در حالی که تعداد بسیار کمی از آنها واقعاً این کار را انجام می‌دهند.

وقتی بچه‌ها بزرگ می‌شوند، تمایل آنها به بیرون رفتن به تنهایی و به دست آوردن مقدراری استقلال طبیعی است. یک نظرسنجی ملی جدید نشان می‌دهد که اکثر والدین می‌گویند که با آن خوب هستند. مشکل چیست؟

این نظرسنجی شکاف بزرگی را بین آنچه والدین می‌گویند و آنچه که در واقع اجازه می‌دهند، نشان می‌دهد، به طوری که بسیاری تصمیم می‌گیرند بچه‌های خود را روی یک افسار کوتاه نگه دارند.

سارا کلارک، یکی از مدیران این مطالعه و دانشمند پژوهشی در مرکز تحقیقات و ارزیابی سلامت کودکان دانشگاه پزشکی میشیگان توضیح داد: «ما می‌خواستیم ببینیم که آیا والدین بین آنچه که می‌گویند و کاری که انجام می‌دهند با توجه به تقویت استقلال سازگار هستند یا خیر.

کلارک اعتراف کرد: «ما فکر می‌کردیم شکافی وجود داشته باشد، اما فکر نمی‌کردیم این شکاف به این بزرگی باشد. بسیاری از بچه‌ها هستند که فرصت‌های رشد کافی ندارند، اما والدین لزوماً آن را تشخیص نمی‌دهند.

در شماره 16 اکتبر کلارک و همکارانش گزارش کردند که بیش از هزار والدین که به طور تصادفی انتخاب شده بودند را برای نظرسنجی خود انتخاب کردند. همه والدین بچه‌های 5 تا 11 ساله بودند.

در میان والدین کودکان بین 9 تا 11 سال، تقریباً 84٪ گفتند که موافق هستند که اوقات فراغت بدون نظارت بزرگسالان ایده خوبی است.

در میان والدین بچه‌های کوچک‌تر بین 5 تا 8 سال، تقریباً سه چهارم گفتند که در واقع به فرزندانشان اجازه می‌دهند تا هر زمان که امکان پذیر باشد، کارها را خودشان انجام دهند. اما آیا تئوری به عمل تبدیل شد؟ نه چندان.

در میان والدین گروه 9 تا 11، 58 درصد به فرزندانشان اجازه دادند نیم ساعت تا یک ساعت در خانه تنها بماند و تنها نیمی از آنها گزارش دادند که هنگام خرید به فرزندانشان اجازه دادند به تنهایی در راهروی فروشگاه دیگری بروند.

در روشی مشابه حتی تعداد کمتری - فقط یک سوم - گفتند که به فرزندانشان اجازه می‌دهند دوچرخه سواری کنند یا خودشان به خانه دوستانشان بروند.

کمتر از یک سوم زمان مجاز بازی در پارک بدون حضور بزرگسالان، و اکثر والدین - حدوداً 85٪ - به این ایده که اجازه بدهند بچه‌هایشان خودشان در جشن هالووین بازی کنند، نه گفتند.

این نظرسنجی نشان داد والدین فرزندان کوچکتر مطمئناً دیگر سست نبودند.

کمتر از یک چهارم گفتند که به کودکان 5 تا 8 ساله خود اجازه می دهند در یک موقعیت تجاری، مانند سفارش در رستوران، با یک غریبه بزرگسال صحبت کنند، در حالی که تنها یک پنجم به فرزندشان اجازه می دهند غذای خود را در خانه آماده کند. کمتر از یک سوم گفتند که تصمیم گیری در مورد هزینه و کمک هزینه را به طور کامل به عهده فرزندشان می گذارند و کمتر از نیمی از آنها به فرزندشان اجازه می دهند وقتی برای معاینه می رود، خودش با یک پرستار یا دکتر صحبت کند. بنابراین، چه مشکلی با این مدل فرزندپروری هلی کوپتری است؟

کلارک گفت: به نظر می رسد بزرگ ترین مسئله برای والدینی که از استقلال کودکان میترسند این است «اینکه ممکن است اتفاق بدی بیفتد، آنها را به این باور می رساند که باید از فرزندشان محافظت کنند».

در واقع، اعداد نظرسنجی این را تایید می کند، بیش از نیمی (54%) از والدین می گویند نگران هستند که کسی بتواند فرزند آنها را بترساند. علیرغم این واقعیت که تنها 17% فکر می کنند محله خاص آنها برای آنها بسیار ناامن است.

حدود یک سوم نیز گفتند که فرزندشان به سادگی آماده نیست که استقلال داشته باشد.

بین 11 تا 17 درصد هم گفتند که فکر می کنند قانون اجازه فعالیت های بدون نظارت را در بین کودکان 9 تا 11 ساله نمی دهد، یا ممکن است کسی با پلیس تماس بگیرد یا آنها را به خاطر والدین بد بودن قضاوت کند.

در میان والدین کودکان کوچکتر، عواملی شامل نگرانی در مورد ایمنی کودک (44%) و یا عدم بلوغ کودک (31%) یا اعتقاد به اینکه فرزند آنها نظارت می خواهد (34%) بود. حدود یک چهارم گفتند که معتقدند فعالیت های بدون نظارت خیلی طول می کشد یا آنطور که والدین می خواستند انجام نمی شود.

کلارک گفت: "عامل دوم آگاهی والدین از یک جو فوق بحرانی است که دوباره آنها را به این باور می رساند که باید از فرزند خود در برابر پیامدهای بد محافظت کنند." به عبارت دیگر، والدین در تلاش هستند تا فرزندان خود را در برابر قلدری محافظت کنند.

تیم نظرسنجی نتیجه گرفت، مشکل این است که همه این دلایل با نیت خوب برای تمایل به مدیریت خرد فعالیت های جوانی ممکن است ناخواسته مسیر استقلال را برای فرزندشان محدود کند».

کلارک هشدار داد: «آنچه که بسیاری از والدین از دست می دهند، این است که در درازمدت، پیامدهای منفی برای کودکانی که فرصت کافی برای پیشرفت به سمت استقلال ندارند، وجود دارد. عواقب آن ممکن است تا بزرگسالی آشکار نباشد.